

تهیه کننده:

سید جواد صادق الحسنی - قوچان

کلماتی که هرگز نباید به کودکان خود بگویید

گذاشتن اسم روی بچه‌ها

«تنبل» یا «بچه بد»

اگر کودکانتان را با نام‌هایی مانند تنبل، احمق، بچه بد، لال و... بنامید، باور می‌کنند که این صفات و خصوصیات را دارند. به علت آسویی که به کار بردن این نام‌های منفی بر شخصیت کودکان وارد می‌کند، اعتماد به نفس آن‌ها از بین می‌رود. اگر کودکی، «زشت» نامیده شود، ممکن است از حضور در جمع و بازی با دیگران خودداری کند. اگر کودکی را «کمرو» خطاب کنید، از ارتباط با همسالان و بزرگ‌ترها پرهیز می‌کند.

آن چه باید گفت: با جمله‌ای مثبت توجه کودک را به رفتاری معطوف کنید که باید آن را تغییر دهد. برای مثال: «این اتاق نامرتب و به هم ریخته است» یا «کاغذ و مدادها روی زمین پخش شده، باید جمع بشه».

طرد کردن بچه‌ها

«ای کاش به دنیا نمی‌آمدی» یا «هیچ کس تو رو دوست

نداره».

طرد کردن بچه‌ها، به معنی نشان دادن نفرت یا تمایل به جدایی از آن‌هاست. برای یک کودک، دوست داشته نشدن توسط فردی که او را به دنیا آورده به معنی دوست داشته نشدن توسط همه افراد است. آن چه یک کودک باید بداند این است که پدر و مادر بدون هیچ قید و شرطی دوستش دارند. آن چه باید گفت: هر روز با او گفت‌وگو کنید و بگویید که دوستش دارید و در آغوشش بگیرید.

منفی بافی

«تو لیاقت چیزی رو نداری» یا «جات تو زندونه.»

بچه‌ها با کلمات و جمله‌هایی که به آن‌ها می‌گوییم، بزرگ می‌شوند. یک پژوهشگر با عده‌ای زندانی گفت‌وگو و مصاحبه کرد. او از آن‌ها پرسید که به چند نفر از آن‌ها در هنگام کودکی گفته شده بود که زندانی خواهند شد؟ پژوهشگر با کمال تعجب دریافت که تقریباً پاسخ همه آن‌ها به این سؤال مثبت است. بنابراین، والدین باید آینده‌ای خوب برای بچه‌ها ترسیم و پیش‌بینی کنند.

مقصر دانستن بچه‌ها هنگام بروز مشکلات

«تو دلیل دعوای من و پدرت هستی!»

مقصر دانستن کودک هنگام مشکلات، به این معنی است که او به دلیل کاری که دیگران انجام داده‌اند، سرزنش می‌شود. بچه‌ها، هدف آسان و در دسترس برای به گردن گرفتن تقصیر دیگر اعضای خانواده‌اند. اگر بچه‌ها باید یاد بگیرند که مسئولیت کارهایشان را به عهده بگیرند، ما باید نمونه‌ای از مسئولیت‌پذیری در برابر اشتباهات و ضعف‌هایمان باشیم. آن‌چه باید گفت: اگر عصبانی شدید، به محض به دست آوردن خون‌سردی، از کودک عذر خواهی کنید و مثلاً بگویید: «بیخوش که دعوات کردم، امروز خیلی خسته بودم.»

شرم زدگی

«باید از خودت خجالت بکشی. درست مثل یک بچه رفتار

می‌کنی. نمی‌تونم باور کنم که از این گریه کوچک می‌ترسی.» هنگام خجالت‌زدگی، کودک احساس می‌کند که نقص دارد یا بی‌لیاقت است. خجالت کشیدن، بیش‌تر از آن که رفتار کودک را درست کند، موجب از دست رفتن روحیه و تحقیر او می‌شود. برخی پدرها و مادرها با گذاشتن انگشت روی نقاط ضعف کودک، مانند شب ادراری، او را تحقیر می‌کنند. خجالت زده کردن کودک سبب می‌شود که عوامل تحقیرش را پنهان کند. بهتر است بگویید: «گریه نکن، تو دیگه بزرگ شده‌ای. این گریه اون قدرها هم ترسناک نیست.»

انتظارات ناپجا

«نمره‌ات ۱۷ شده، پس ۳ نمره دیگه چی شده؟ تو فقط باید

۲۰ بگیری!»

پدران و مادرانی که از فرزندان خود انتظارات بیجا دارند، آن‌ها را مجبور می‌کنند که بهترین بازیکن باشند یا در همه درس‌ها نمره ۲۰ بگیرند. پیامی که پشت این عمل پنهان شده این است که آن‌ها در مدرسه به اندازه کافی خوب نیستند. داشتن انتظار بیجا، تنها اعتماد به نفس کودک را از بین می‌برد. آن‌چه باید گفت: با تأکید بر نکات مثبت بگویید: خیلی عالی است که نمره‌های ۲۰ زیادی در کارنامه‌ات داری. اشکالی نداره نمره ۱۷ گرفتی، چون تمام سعی‌ات رو کردی. لزومی نداره که همیشه و همه کس نمره ۲۰ بگیرند.

مقایسه کردن

«چرا مثل پسر خاله‌ات نیستی؟» یا «وقتی به سن تو بودم،

دو کیلومتر پیاده به مدرسه می‌رفتم.»

وقتی به کودک خود می‌گویید که رفتارش مثل خواهرش خوب نیست، تخم حسادت و بددلی را بین فرزندان خود می‌کارید.

تهدید کردن

اگر نیایی، می‌رم و تو این جا تنها می‌مونی.» «اگه دوباره این

کار رو انجام بدی، به پلیس می‌گم که تو رو ببره.»

تهدید کردن، گفتن جملات یا کلمات اغراق‌آمیزی است که پدر و مادر به کار می‌برند تا کودک را بترسانند. مانند: «اگر درست رفتار نکنی، همه استخوان‌ها رو می‌شکنم.» تهدید کردن موجب ایجاد ترس در کودک می‌شود و او احساس می‌کند که در محیطی ناامن و پر از دشمن زندگی می‌کند. تهدید به تنها گذاشتن کودک، برایش بسیار دردناک و سخت است، چون او بسیار حساس است و برای برآوردن نیازهای اساسی و اولیه زندگی به پدر و مادرش نیاز دارد.

آن‌چه باید گفت: به بچه‌ها باید هشدار داد. هشدار برخلاف تهدید، واقعی و معقول است. با گفتن جمله: «اگر... در نتیجه...» به او هشدار می‌دهید که نباید به رفتار بد خود ادامه دهد. مانند: «اگر دوباره خواهرت رو بزنی، دیگه نباید با او بازی کنی.»

منبع:

www.niyayesh.blogfa.com